

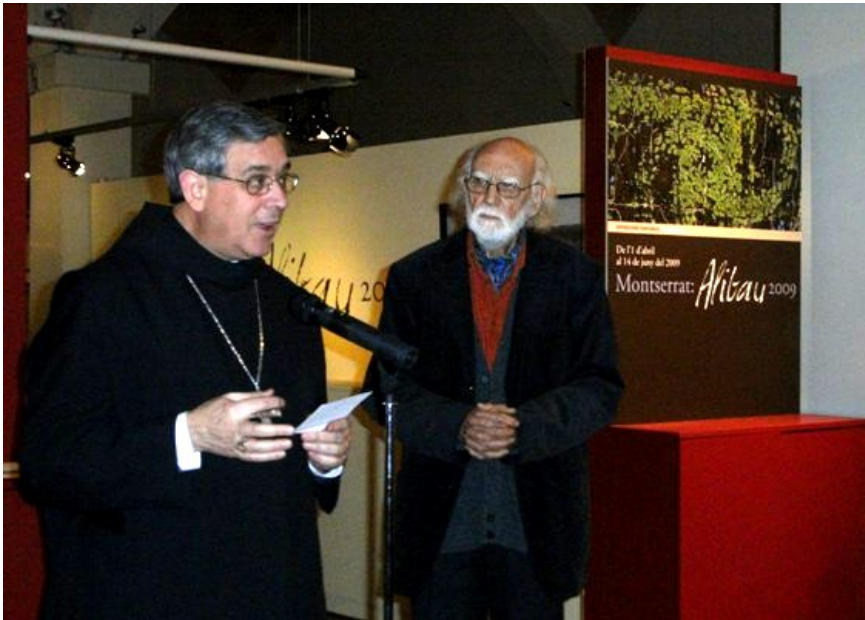

Museu de Montserrat

L'espai d'art Pere Pruna mostra fins el 14 de juny una vintena d'obres de Salvador Alibau

La lleugeresa i l'energia d'Alibau, al Museu de Montserrat

El comissari de la mostra, Àlex Mitrani, afirma que aquest artista barceloní “és dels pocs creadors que renoven i amplien els fonaments d'una tècnica artística”

Montserrat, 1 d'abril de 2009.

L'espai d'art Pere Pruna del Museu de Montserrat (MDM) acull una vintena de treballs d'un artista singular, Salvador Alibau (Barcelona, 1925), que ha destacat per un mètode i un procediment propi, delicat i complex, per a la creació d'obres amb cel·lulosa. És dels pocs creadors que renoven i amplien els fonaments d'una tècnica artística, com afirma Àlex Mitrani, comissari de la mostra, que es pot visitar fins el 14 de juny de 2009. Alibau s'hi troba bé amb el paper, però s'exigeix alhora l'esforç

d'invençió per a resoldre maneres, efectes i resultats, amb la voluntat d'expressar una intuïció de la realitat que demana intensitat i profunditat. Lligada al treball material, tenaç i sense prejudicis, es troba en Alibau una poètica igualment particular: parteix de la sensibilitat oriental, però es projecta cap a l'exploració de la ciència matemàtica com a mitjà de coneixement del món. L'artista designa amb el neologisme de matemàtica aquesta fusió de coneixements, el matemàtic i l'artístic.

L'aigua té una funció primordial en la tècnica inventada per Alibau en les seves obres de cel·lulosa que es poden veure a Montserrat. Les realitza en immersió. No enganxa planxes de paper fetes prèviament ni pinta les superfícies, sinó que aconsegueix una superposició natural i dúctil de la matèria. Les capes de cel·lulosa s'apliquen dins l'aigua. Amb l'ajut d'uns estris molt particulars, Alibau disposa la cel·lulosa acuradament i la dirigeix en una o altra direcció, en un lloc concret, però és l'aigua la que mou la matèria colorejada. L'obra es fa de manera fluida. Sobre les capes de fons es van sedimentant formes i colors, es disposen lentament, cauen com flors dins l'aigua, amb un balanceig que recorda el vol aeri del pol·len o les fulles de tardor. L'artista dirigeix i controla un procés en la mesura que compta també amb la complicitat de l'aigua, àmbit del silenci i la vida. El resultat són aquestes peces, sovint de gran format, que evocuen formes planetàries o la simfonia de cercles que la pluja realitza sobre les superfícies líquides.

Alibau s'expressa també en el terreny escultòric, en el qual sintetitza les seves diverses inquietuds. En aquesta exposició es poden veure, per primer cop, algunes de les maquetes. Destaca la gran escultura que es va inaugurar el 2008 a l'Institut d'Estudis Catalans amb motiu del seu centenari. Alibau ha creat una obra d'art que funciona formalment i poètica de manera diferenciada respecte a l'escultura commemorativa tradicional. El buit i el moviment són els generadors d'una forma que és més un impuls

que un objecte. Alibau reinterpreta les quatre barres de la senyera de manera dinàmica, superant el model heràldic. L'estructura helicoïdal d'aquesta obra transforma el que hagués estat una simple i convencional columna en un cos orgànic que evoca creixement. Com un arbre amb les branques que s'inclinen de manera protectora cap a nosaltres, l'escultura d'Alibau evoca la força discreta i segura de la natura.

MONTSERRAT: ALIBAU 2009

Espai d'art Pere Pruna del Museu de Montserrat

Fins el 14 de juny de 2009

Departament de Premsa i Comunicació de Montserrat